

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH

W FIRMIE

SURVIVAL ADVENTURE SQUAD

Preambuła

Standardy Ochrony Małoletnich są jednym z elementów systemowego rozwiązania ochrony małych dzieci przed krzywdzeniem i stanowią formę zabezpieczenia ich praw. Należy je traktować jako narzędzie wzmacniające i ułatwiające skuteczniejszą ochronę małych dzieci uczestników zajęć przed krzywdzeniem i zapewnienie im harmonijnego rozwoju w warunkach poczucia bezpieczeństwa, akceptacji i szacunku.

Rozdział I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

§ 1

Definicje

- **SAS**– Firma Survival Adventure Squad;
- **instruktor/animador czasu wolnego** – należy przez to rozumieć każdą osobę zatrudnioną w firmie (bez względu na formę zatrudnienia, czy współpracy);
- **małoletni/dziecko** – należy przez to rozumieć każdą osobę do ukończenia 18 roku życia;
- **nieletni** – należy przez to rozumieć każdą osobę poniżej 17 roku życia;
- **uczestnik** – każda osoba biorąca udział w zajęciach;
- **rodzic/opiekun małego dziecka** – należy przez to rozumieć przedstawiciela ustawowego małego dziecka. Za rodzica uznaje się opiekuna prawnego oraz osoby (podmioty) sprawujące opiekę zastępczą nad małym dzieckiem;
- **wychowawca grupy** – należy przez to rozumieć, osobę sprawującą opiekę nad określoną grupą małych dzieci w trakcie prowadzenia zajęć;
- **zgoda rodzica/opiekuna** – należy przez to rozumieć zgodę co najmniej jednego rodzica/opiekuna małego dziecka; W przypadku braku porozumienia między rodzicami/opiekunami małego dziecka, należy poinformować rodziców/opiekunów o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd rodzinno-opiekunów;
- **krzywdzenie małego dziecka** - należy przez to rozumieć popełnienie czynu zabronionego lub czynu karnego na jego szkodę przez jakąkolwiek osobę lub zagrożenie dobra małego dziecka, w tym jego zaniedbywanie;
Krzywdzeniem jest:
 - *przemoc +izyczna, czyli każde intencjonalne działanie sprawcy, mające na celu*

przekroczenie granic małoletniego, celowe uszkodzenie ciała, zadawanie bólu lub groźba uszkodzenia ciała. Skutkiem przemocy +izycznej mogą być złamania, siniaki, rany cięte, poparzenia, obrażenia wewnętrzne;

- *przemoc emocjonalna – to powtarzające się poniżanie, upokarzanie i ośmieszanie małoletniego, wciąganie małoletniego w konflikt dorosłych, manipulowanie nim, brak odpowiedniego wsparcia, uwagi i miłości, stawianie dziecku wymagań i oczekiwań, którym nie jest on w stanie sprostać. Jej celem jest naruszenie godności osobistej;*

przemoc seksualna – to każde angażowanie małoletniego w aktywność seksualną przez osobę dorosłą. Celem tej aktywności jest zaspokojenie potrzeb sprawcy bądź osoby/osób trzecich (prostyucja). Sprawca ma przewagę wiekową, +izyczną lub intelektualną nad swoją ofiarą. Wykorzystywanie seksualne odnosi się do zachowań z kontaktem +izycznym (np. dotykanie małoletniego, współżycie z małoletnim) oraz zachowania bez kontaktu +izycznego (np. pokazywanie małoletniemu materiałów pornograficznych, podglądanie, ekshibicjonizm). Przemoc ta może być jednorazowym incydem lub powtarzać się przez dłuższy czas;

- *zaniedbywanie – to incydentalne lub chroniczne niezaspokajanie podstawowych potrzeb materialnych i emocjonalnych małoletniego przez rodzica lub opiekuna prawnego, w szczególności niezapewnianie mu odpowiedniego pożywienia, ubrań, schronienia, opieki medycznej, czy bezpieczeństwa;*

• **przestępstwo** – należy przez to rozumieć, w szczególności przestępstwa określone w Kodeksie karnym oraz innych ustawach prawa powszechnie obowiązującego;

• **przemoc domowa** – należy przez to rozumieć na podstawie z art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę [izyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste osoby doznającej przemocy domowej, w szczególności:

- narażające tę osobę na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia lub mienia,
- naruszające jej godność, nietykalność cielesną lub wolność, w tym seksualną,
- powodujące szkody na jej zdrowiu [izycznym lub psychicznym, wywołujące u tej osoby cierpienie lub krzywdę,
- ograniczające lub pozbawiające tę osobę dostępu do środków [inansowych lub możliwości podjęcia pracy lub uzyskania samodzielności [inansowej,
- istotnie naruszające prywatność tej osoby lub wzbudzające u niej poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia, w tym podejmowane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

• **demoralizacja** – należy przez to rozumieć, w szczególności:

- dopuszczenie się czynu zabronionego (czyli zachowania o znamionach określonych w ustawie karnej jako wykroczenie lub przestępstwo),
- naruszanie zasad współżycia społecznego,
- uchylanie się od obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki,
- używanie alkoholu, środków odurzających, substancji psychotropowych, ich prekursorów, środków zastępczych lub nowych substancji psychoaktywnych,
- uprawianie nierządu.

• **osoba odpowiedzialna za Standardy Ochrony Małoletnich** – należy przez to rozumieć wyznaczonego przez właściciela firmy pracownika sprawującego nadzór nad realizacją Standardów Ochrony Małoletnich w firmie Survival Adventure Squad;

• **dane osobowe małoletniego** - to wszelkie informacje umożliwiające identyfikację małoletniego;

Rozdział II

ROZPOZNAWANIE I REAGOWANIE NA OBJAWY KRZYWDZENIA DZIECI

§ 2

- Instruktorzy zostali poinformowani i przeszkoleni, że w ramach wykonywanych obowiązków powinni zwracać szczególną uwagę na czynniki ryzyka i objawy krzywdzenia małoletnich uczestników.
- Każdy instruktor, który zauważy lub podejrzewa, że małoletni uczestnik jest lub może być krzywdzony, zobowiązany jest zareagować, a w razie konieczności udzielić pierwszej pomocy oraz zawiadomić o tym fakcie swojego przełożonego, a w razie potrzeby także uprawnione organy.
- instruktorzy, którzy w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych powzięli informację o krzywdzeniu małoletniego uczestnika lub inne informacje z tym związane, są zobowiązani do zachowania tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom oraz swojemu przełożonemu i rodzicowi/opiekunowi małoletniego uczestnika, w ramach działań interwencyjnych.

Rozdział III

PROCEDURY KONTROLI PRACOWNIKÓW, KTÓRZY MAJĄ LUB MOGĄ MIEĆ BEZPOŚREDNI KONTAKT Z MAŁOLETNIAMI UCZESTNIKAMI PRZED DOPUSZCZENIEM ICH DO PRACY

§ 3

- Właściciel firmy dba, aby instruktorzy, którzy mają lub mogą mieć bezpośredni kontakt z małoletnimi uczestnikami posiadali odpowiednie kwalifikacje do pracy i nie stwarzali dla nich zagrożenia.
- Właściciel w zależności od sytuacji, weryfikuje w Rejestrze Sprawców Przepięststw na Tle Seksualnym i/lub uzyskuje zaświadczenie o niekaralności z Krajowego Rejestru Karnego lub inne stosowne dokumenty i oświadczenia, zgodnie z powszechnie obowiązującymi przepisami w tym zakresie przed nawiązaniem stosunku pracy z osobą i dopuszczeniem jej do pracy, która może mieć bezpośredni kontakt z małoletnimi uczestnikami. Instruktorzy zobowiązani są znać i stosować niniejsze Standardy Ochrony Małoletnich.

Rozdział IV

ZASADY ZAPEWNIJĄCE BEZPIECZNE RELACJE MIĘDZY MAŁOLETNIAMI UCZESTNIKAMI, A INSTRUKTORAMI, W TYM ZACHOWANIA NIEDOZWOLONE WOBEC MAŁOLETNIICH UCZESTNIKÓW

§ 4

- Zasady bezpiecznych relacji z małoletnimi uczestnikami określają, jakie zachowania i praktyki są dozwolone, a jakie niedozwolone podczas wykonywania obowiązków przez instruktorów, którzy mają lub mogą mieć bezpośredni kontakt z małoletnimi uczestnikami.
- Instruktorzy zobowiązani są reagować na wszelkie objawy krzywdzenia małoletnich uczestników oraz działać dla dobra i w ich interesie, jak i przestrzegają praw dziecka i w razie potrzeby podejmują działania chroniące te prawa w zakresie swoich możliwości.
- Niedopuszczalne jest stosowanie przez instruktorów jakichkolwiek form przemocy wobec małoletnich uczestników, ani akceptowanie takich form przemocy stosowanych

przez inne osoby, w tym przez innych małoletnich uczestników.

- Instruktorów obowiązuje obiektywizm, sprawiedliwość, bezinteresowność i szacunek w traktowaniu każdego małoletniego uczestnika bez względu na pochodzenie, rasę, wyznanie, narodowość czy niepełnosprawność.
 - Zasady bezpiecznych relacji są dostosowane do realiów prowadzonych zajęć. Wyróżnia się następujące obszary tych relacji:
 - *Bezpośrednie kontakty instruktorów z małoletnimi uczestnikami:*
 - Przykładowe formy takiego kontaktu, to:
 - kontakty w związku z obsługą zajęć wspinaczkowych, działań animacyjnych,
 - działania z zakresu pomocy medycznej (działania ratunkowe związane z udzieleniem pierwszej pomocy),
 - zagrożenie lub panika spowodowana czynnikami zewnętrznymi (pożar, intensywne zjawiska atmosferyczne, niebezpieczne zachowania osób trzecich itp.).
Należy zawsze kierować się profesjonalną oceną sytuacji, słuchając, obserwując i odnotowując reakcję małoletniego uczestnika.
 - Niedopuszczalne są zachowania instruktorów wzbudzające poczucie zagrożenia u małoletniego lub noszące znamiona:
 - przemocy fizycznej (np. popychanie, uderzanie, wykręcanie rąk, duszenie, kopanie, szarpanie),
 - erotyzowania relacji (flirt słowny, dwuznaczny żart, zły dotyk, wyzywające spojrzenie),
 - seksualizacji relacji (obcowanie płciowe i inne czynności seksualne).
 - *Komunikacja*
 - W komunikacji z małoletnimi uczestnikami należy zachować spokój, cierpliwość i szacunek. Komunikacja prowadzona jest w sposób konstruktywny, a małoletni uczestnicy mają prawo do odczuwania i mówienia o własnych emocjach. Komunikacja werbalna z małoletnimi uczestnikami powinna być pozbawiona akcentów wrogich, wulgarnych, agresywnych, złośliwie ironicznych, dwuznacznych.
 - Komunikacja z małoletnimi uczestnikami nie powinna:
 - wzbudzać w nich poczucia zagrożenia (niedopuszczalne są groźby, wyzwiska, krzyk),
 - obniżać i niszczyć poczucia wartości małoletniego uczestnika (np. poprzez wyzwiska, krzyk, negatywne ocenianie, reakcja nieadekwatna do sytuacji, wzbudzanie poczucia winy, negowanie uczuć),
 - upokarzać (poprzez publiczne wyszydzanie, naigrywanie się, ośmieszanie, używanie przezwisk),
 - naruszać granic (poprzez niezachowywanie odpowiedniego dystansu, obcesowość, podteksty o charakterze erotycznym).
 - *Dyscyplinowanie małoletnich uczestników dobiera się adekwatnie do ich wieku i poziomu rozwoju. Dyscyplinowanie nie może powodować krzywdzenia małoletniego.*

Niedopuszczalne są wszelkie formy dyscyplinowania mające na celu upokorzenie, poniżenie oparte na wykorzystywaniu przewagi:

 - a) *fizycznej* (agresja, stosowanie kar fizycznych, środków przymusu bezpośredniego, krępowanie, izolowanie, uniemożliwianie realizacji podstawowych potrzeb fizjologicznych, dopuszczanie się zachowań o charakterze seksualnym),
 - b) *psychicznej* (dominacja poprzez krzyk, groźby, naruszanie poczucia własnej wartości, lekceważenie potrzeb psychicznych np. bezpieczeństwa, przynależności, miłości, symulacje wzbudzające strach i obawy o życie własne i rodziny).
5. Rodzice/opiekunowie małoletnich uczestników mają prawo do wszelkich informacji na temat zdarzeń dotyczących ich dziecka, które miały miejsce w trakcie przeprowadzonych zajęć przez SAS. Informacje na temat małoletniego udzielane są jedynie jego rodzicom/opiekunom lub upoważnionym organom.

Rozdział V
ZASADY I PROCEDURY INTERWENCJI W PRZYPADKU
KRZYWDZENIA MAŁOLETNIEGO UCZESTNIKA

§ 5

- Schemat podejmowania interwencji w przypadku krzywdzenia małoletniego uczestnika przez instruktora lub inną osobę dorosłą niebędącą instruktorem:
- Instruktor, który podejrzewa krzywdzenie małoletniego uczestnika przez innego instruktora lub inną osobę dorosłą niebędącą instruktorem lub posiada informacje o tym fakcie (od ofiary bądź bezpośrednich świadków zdarzenia, albo sam był bezpośrednim świadkiem krzywdzenia małoletniego uczestnika przez w/w osoby) informuje o tym swojego przełożonego przekazując mu wszystkie informacje dotyczące zdarzenia.
- Przełożony podejmuje, wedle swojego wyboru działania w celu zbadania sprawy i:
 - (1)zapoznaje się z okolicznościami zdarzenia,
 - przeprowadza rozmowę wyjaśniającą z instruktorem lub z inną osobą dorosłą niebędącą instruktorem podejrzanym o krzywdzenie małoletniego uczestnika, z małoletnim uczestnikiem w obecności, jeżeli to możliwe, jego rodzica/opiekuna oraz z innymi świadkami zdarzenia,
 - albo
 - (2) zawiadamia o zdarzeniu właściwe organy np. Policję, MOPS, Sąd rodzinny.
- W razie potrzeby, w zależności od charakteru zdarzenia, należy odizolować małoletniego od sprawcy lub osoby, co do której zachodzi podejrzenie, że krzywdzi/skrzywdziła małoletniego i zapewnić mu tymczasową opiekę do czasu przyjazdu rodzica/opiekuna lub uprawnionego organu.
- W przypadku, gdy wobec małoletniego uczestnika zachodzi podejrzenie popełnienia przestępstwa lub w przypadku podejrzenia, że życie i/lub zdrowie małoletniego jest zagrożone, należy niezwłocznie zawiadomić organy ścigania i/lub pogotowie ratunkowe oraz przekazać im informacje w sprawie wraz z ewentualną notatką. Dalszy tok postępowania leży w kompetencji w/w podmiotów. Poinformowania służb dokonuje przełożony instruktor, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu lub inna wyznaczona przez niego osoba.
- W przypadku, gdy podejrzenie faktu krzywdzenia małoletniego uczestnika przez instruktora zostanie potwierdzone, przełożony lub wyznaczona przez niego osoba przeprowadza z takim instruktorem rozmowę dyscyplinującą, albo w razie konieczności, po ocenie sytuacji, podejmuje wobec niego działania wynikające z Kodeksu Pracy.

§ 6

Schemat postępowania w przypadku krzywdzenia małoletniego uczestnika przez rówieśników:

- W przypadku krzywdzenia małoletniego uczestnika przez innego/innych małoletnich uczestników, instruktor, będący świadkiem zdarzenia zobowiązany jest:
 - zdecydowanie i stanowczo przerwać negatywne zachowania uczestników zajęcia,
 - rozdzielić strony konfliktu i/lub odizolować krzywdzonego od sprawcy/sprawców,
 - jeśli istnieje taka potrzeba, udzielić pierwszej pomocy pokrzywdzonemu małoletniemu,
 - niezwłocznie zawiadomić o zdarzeniu wychowawcę grupy małoletniego, a w razie potrzeby także swojego przełożonego i/lub organy ścigania.
- Jeżeli stan krzywdzonego małoletniego wskazuje na zagrożenie jego zdrowia lub życia, instruktor wzywa pomoc medyczną i w razie potrzeby także organy ścigania.
- W przypadku podejrzenia popełnienia przez nieletniego sprawcę przestępstwa wobec małoletniego pokrzywdzonego, ściganego z urzędu lub w przypadku podejrzenia, że życie

i/ lub zdrowie małoletniego pokrzywdzonego uczestnika jest zagrożone, należy niezwłocznie zawiadomić organy ścigania i/lub pogotowie ratunkowe oraz przekazać im informacje w sprawie wraz z ewentualną notatką. Dalszy tok postępowania leży w kompetencji w/w podmiotów. Poinformowania służb dokonuje przełożony instruktora bądź wychowawca grupy, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu lub inna wyznaczona przez nich osoba.

§ 7

Schemat postępowania w przypadku stwierdzenia krzywdzenia małoletniego uczestnika przez osobę ze środowiska rodzinnego:

- Instruktor, który powziął informację o podejrzeniu krzywdzenia małoletniego uczestnika przez osobę dorosłą ze środowiska rodzinnego małoletniego, niebędącą instruktorem lub posiada informację o takim fakcie, jest zobowiązany niezwłocznie powiadomić o tym swojego przełożonego i/lub wychowawcę grupy lub inną wyznaczoną przez nich osobę oraz w razie możliwości, drugiego niekrzywdzącego rodzica/opiekuna oraz wysłuchać małoletniego w obecności innego instruktora i/lub wychowawcy, w razie możliwości przełożonego lub innej wyznaczonej w tym celu osoby i/ lub, o ile jest to możliwe w obecności niekrzywdzącego rodzica/opiekuna.
- Jeżeli po wysłuchaniu małoletniego okaże się, że jest on ofiarą przemocy w środowisku rodzinnym i/lub zagrożone jest jego zdrowie lub życie bądź gdy istnieje podejrzenie popełnienia przestępstwa wobec niego, należy niezwłocznie zawiadomić organy ścigania i/ lub pogotowie ratunkowe i przekazać im sprawę do dalszego procedowania.

§ 8

- W każdym z powyższych przypadków krzywdzenia małoletnich określonych w niniejszym rozdziale zakładana jest Karta interwencji (*Załącznik nr 1*).
- Kartę interwencji zakłada i przechowuje przełożony w osobnej teczce/segregatorze w sposób uwzględniający zasady ochrony danych osobowych małoletnich i innych osób, których dane są zgromadzone w dokumentacji.

Kartę przechowuje się przez okres nie dłuższy niż okres przedawnienia danego zdarzenia lub roszczeń z nim związanych.

Rozdział VI

ZASADY USTALANIA PLANU WSPARCIA MAŁOLETNI PO UJAWNIENIU KRZYWDZENIA

NIE DOTYCZY

Rozdział VII

WYMOGI DOTYCZĄCE BEZPIECZNYCH RELACJI MIĘDZY MAŁOLETNIAMI, W TYM ZACHOWANIA NIEDOZWOLONE

§ 9

- Naczelną zasadą relacji między małoletnimi jest postępowanie z szacunkiem, przy uwzględnianiu godności i potrzeb wszystkich małoletnich uczestników. Małoletni uczestników uznają prawo innych małoletnich uczestników do odmienności i zachowania ich tożsamości ze względu na: pochodzenie etniczne, geograficzne, narodowe, religię, status ekonomiczny, cechy rodzinne, wiek, płeć, orientację seksualną, cechy fizyczne, niepełnosprawność.
- Kontakty między małoletnimi uczestnikami cechować powinna uprzejmość, życzliwość, poprawny język, kontrola swojego zachowania i emocji.
- Małoletni uczestnicy wyrażają swoje sądy i opinie w spokojny sposób, który nikogo nie obraża i nie krzywdzi.
- Małoletni uczestnicy powinni szanować prawo innych małoletnich uczestników do prywatności.
- Małoletnim uczestnikom nie wolno używać przemocy fizycznej (niedopuszczalne jest m.in. bicie, kopanie, popychanie, opluwanie, rzucanie w kogoś przedmiotami, napastowanie seksualne).
- Małoletnim uczestnikom nie wolno wzajemnie się zawstydzają, upokarzać, lekceważyć, szykanować ze względu na różnice (tj. np. płeć, pochodzenie, przekonania i religia) oraz obrażać, nie wolno używać wulgarnego, obraźliwego języka, krzyczeć na innych małoletnich uczestników (np. obelgi, wyzwiska, wyśmiewanie, szydzenie, przedrzeźnianie, wykluczanie, izolacja).
- Małoletnim uczestnikom nie wolno używać wulgarnych gestów i żartów, czynić obraźliwych uwag, nawiązywać w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywać wobec innych małoletnich uczestników przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby, szantażowanie).
- Niedopuszczalne jest rozwiązywanie konfliktów przez małoletnich uczestników siłowo i branie udziału w bójkach.
- Małoletnim uczestnikom nie wolno utrwać wizerunku innych małoletnich uczestników (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie) w sytuacji, gdy nie wyrazili oni na to zgody i w sytuacjach, które mogą ich zawstydzić lub obrazić.
- Małoletnim uczestnikom nie wolno spożywać w trakcie prowadzonych zajęć z instruktorem oraz proponować kolegom alkoholu, wyrobów tytoniowych, substancji psychotropowych, środków odurzających, innych substancji psychoaktywnych lub innych substancji działających podobnie.

Rozdział VIII

ZASADY KORZYSTANIA Z URZĄDZEŃ ELEKTRONICZNYCH Z DOSTĘPEM DO SIECI INTERNETOWEJ ORAZ PROCEDURY OCHRONY MAŁOLETNIICH PRZED TREŚCIAMI SZKODLIWYMI W INTERNECIE ORAZ UTRWALONYMI W INNEJ FORMIE

§ 10

- SAS nie umożliwia dostępu do sieci Internetowej (Wi-Fi) uczestnikom, w tym małoletnim.
- W trakcie zajęć prowadzonych przez instruktora małoletni uczestnicy mogą korzystać z własnych telefonów i własnego Internetu wyłącznie za zgodą instruktora, kiedy zajdzie potrzeba użycia np. map google, aplikacji rozpoznającej roślinność itp., do wykonania zadań zleconych przez instruktora.

Rozdział IX

ZASADY OCHRONY DANYCH OSOBOWYCH MAŁOLETNIEGO, W TYM WIZERUNKU MAŁOLETNIEGO

§ 11

- Dane osobowe małoletnich uczestników podlegają ochronie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
- Przełożony ma obowiązek zachowania w tajemnicy danych osobowych, które przetwarza, oraz zachowania w tajemnicy sposobów zabezpieczenia danych osobowych przed nieuprawnionym dostępem.
- Dane osobowe małoletnich są udostępniane wyłącznie osobom i podmiotom uprawnionym na podstawie odrębnych przepisów.
- Instruktorzy przed rozpoczęciem wykonywania pracy są zapoznawani z Polityką ochrony danych osobowych obowiązującą w SAS oraz zobowiązani są do jej stosowania.
- SAS wdrożył odpowiednie środki techniczne i organizacyjne w celu zapewnienia bezpieczeństwa przetwarzania danych osobowych.

§ 12

- SAS, uznając prawo małoletnich uczestników do prywatności i ochrony dóbr osobistych, zapewnia ochronę ich wizerunku, z zastrzeżeniem treści poniżej.
- Wszystkie osoby biorące udział w zajęciach prowadzonych przez instruktorów wyrażają zgodę na nieodpłatne wykorzystanie i rozpowszechnianie wizerunku zarejestrowanego w trakcie pobytu zgodnie z art. 81 ust. 2 pkt 2 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, tj. jeżeli wizerunek małoletniego stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak: zgromadzenie, krajobraz, publiczna impreza, zgoda rodzica/ opiekuna na utrwalanie wizerunku małoletniego nie jest wymagana.
- Publikacja (rozpowszechnianie) wizerunku małoletnich uczestników przez przełożonego, utrwalonego w jakiejkolwiek formie (fotografia, nagranie audio-wideo) oraz w innym zakresie niż wynikający z art. 81 ust. 2 pkt 2 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych wymaga pisemnej zgody rodzica/opiekuna małoletniego. Zgoda powinna zawierać informację, gdzie będzie umieszczony utrwalony wizerunek małoletniego i w jakim zakresie będzie on wykorzystywany.
- W celu uzyskania zgody, o której mowa przełożony może skontaktować się z rodzicem/opiekunem i/lub wychowawcą małoletniego uczestnika i ustalić procedurę uzyskania zgody.

Rozdział XI

ZASADY PRZEGLĄDU I AKTUALIZACJI STANDARDÓW OCHRONY MAŁOLETNIICH ORAZ ZAKRES KOMPETENCJI OSÓB ODPOWIEDZIALNYCH ZA PRZYGOTOWANIE INSTRUKTORÓW DO STOSOWANIA STANDARDÓW OCHRONY MAŁOLETNIICH

§ 13

- Procedura aktualizowania Standardów Ochrony Małoletnich odbywa się nie rzadziej niż raz na 2 lata.
- Osobą odpowiedzialną za Standardy Ochrony Małoletnich w SAS jest przełożony lub wyznaczona przez niego osoba.
- Przełożony lub wyznaczona przez niego osoba monitoruje realizację Standardów Ochrony Małoletnich, reaguje na ich naruszenie oraz koordynuje zmiany w Standardach prowadząc równocześnie rejestr zgłoszeń i proponowanych zmian.
- Przełożony lub wyznaczona przez niego osoba odbiera zgłoszenia dotyczące problemów związanych z zagrożeniem bezpieczeństwa małoletnich w czasie prowadzonych zajęć;

- reaguje na te zgłoszenia, konsultuje w miarę potrzeb z innymi podmiotami.
- Instruktorzy, rodzice/opiekunowie małoletnich mogą proponować zmiany w Standardach Ochrony Małoletnich oraz wskazywać ich ewentualne naruszenia.
 - Przełożony wprowadza niezbędne zmiany i ogłasza instruktorom nowe brzmienie Standardów Ochrony Małoletnich.

Rozdział XII

ZASADY UDOSTĘPNIANIA INSTRUKTOROM, MAŁOLETNIM I ICH RODZICOM/ OPIEKUNOM STANDARDÓW OCHRONY MAŁOLETNICH

§ 14

- Standardy są zamieszczone na stronie internetowej SAS pod adresem <https://survival-sas.pl/>.
- Standardy Ochrony Małoletnich są także udostępniane instruktorom, małoletnim uczestnikom ,wychowawcom grupy, rodzicom/opiekunom małoletnich w każdym momencie, na ich żądanie.
- Każdy instruktor, który przy wykonywaniu swoich obowiązków ma lub może mieć bezpośredni kontakt z małoletnimi uczestników ma obowiązek zapoznać się ze standardami w dniu zawarcia umowy o pracę, umowy zlecenia, innej umowy cywilnoprawnej czy rozpoczęcia stażu lub praktyki zawodowej.
- Zapoznanie się z Standardami Ochrony Małoletnich instruktorzy potwierdzają składając stosowne oświadczenie w tym zakresie.

Niniejsze standardy wchodzi w życie z dniem 15 sierpnia 2024 r.

Standardy Ochrony Małoletnich

WAŻNE TELEFONY:

112 – numer alarmowy

58 686 65 57 - Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Kościerzynie

58 680 06 47- Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Nowej Karczmie

47 742 32 00 - Komenda Powiatowa Policji w Kościerzynie

47 74 23 270//71- Posterunek Policji w Liniewie

47 74 23 285 - Posterunek Policji w Karsinie

800 12 12 12 - Dziecięcy Telefon Zaufania Rzecznika Praw Dziecka
(pod tym całodobowym, bezpłatnym numerem zarówno dzieci, jak i ich rodzice czy opiekunowie mogą w każdej chwili uzyskać profesjonalne wsparcie psychologiczne i prawne)

116 111 – Telefon Zaufania dla dzieci i młodzieży Fundacji
Dajemy Dzieciom Siłę
(bezpłatny telefon działa codziennie – 7 dni w tygodniu, 24 godziny na dobę. Na ten numer
można dzwonić między innymi w przypadku doświadczania przemocy czy będąc
świadkiem przemocy)

800 119 119 - Telefon i czat zaufania dla dzieci i młodzieży
Towarzystwa Przyjaciół Dzieci
(bezpłatny anonimowy telefon aktywny codziennie w godz. 14-22)